

Τρ. Ω Σεμνοτάτη βασιλεία θεά
 Πόντι Ειρλών
 Δέσποινα χορῶν, Δέσποινα γάμων,
 Δέξαί θυσίαν τῶν ἡμετέρων.
 Θε. Δέξαί δὴ τ' ὦ πολυμήτη
 Νῆ Δία, καὶ μὴ ποίει γ' ἀπεραὶ
 Μοιχευόμεναι δρώσι γυναικας.
 Καὶ γὰρ ἐκείναι ὠδρακλίναςται
 Τῆς αὐλείας ὠδρακλίναςται,
 Καὶ ν' πς θεοσέχη τ' νοῦν αὐτ',
 Αναχωροῦσι,
 Καὶ τ' ἐν ἀπείῃ, ὠδρακλίναςται.
 Τούτων οὐ ποίει μηδὲν ἐξ' ἡμαῖς.
 Τρ. Μα' Δί' ἀλλ' ἀπόφλων ὄλλω σαυτῶν
 Γενναοφρεπῶς ἴσῃν ἕρας ὄς
 Ἡμῖν, οἱ σὺ θυροῦ μὲν ἦδη,
 Τεῖα καὶ δεκ' ἔτι.
 Λύβον ἢ μάχας, καὶ κορορυγας,
 Ἴνα Λυσιμαχίω σε καταβῆν.
 Παύβον δὲ ἡμῶν τας ἕσπονοίας
 Τας περικύμφοις, αἷς στουμυλλόμε-
 θ' εἰς ἀλλήλοισι, μίξον δὲ ἡμαῖς
 Τοῖς. Ἐλλίνας πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 Φιλίας χυλῶν, καὶ συγγνώμῃ
 Πινὶ περαοτέρῃ κέρων τ' νοῦν.
 Καὶ τῶν ἀγοραῖ ἡμῖν ἀγαθῶν
 Εμπλησθῆναι μεγάλων σπορέδων,
 Σικύων, φράων, μήλων, ροῖων,
 Δέλοισι χλασιονίδων μικρῶν.
 Καὶ κ' Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν,
 Χλωας, ἠήτας, φάστας, τερχίλους,
 Καὶ Κωπαίδων ἐλθεῖν σπουδαίας,
 Καὶ περὶ ταύτας ἡμαῖς ἀθροῖς
 Οφουνοῦτες τυρβάξιδος,
 Μορύχων, Τελέας, Γλαυκέτη, ἄλλοις
 Τέντασι, πολλοῖς, καὶ τα Μηνανθιον
 Ηκεῖν ἕσπερον εἰς τῶν ἀγοραῖ.
 Τας ἢ περαοτέρῃ τ' δὲ ὄποτιζεις,
 Εἶτα μωνωδεῖν ἐκ Μιδείας.
 Ολόμαν ὀλόμαν ἀπο χειροθεῖς,
 Τας ἐν τευτλοῖσι λοχδομῆρας,
 Τας δὲ ἀνθροῖσι δπηχάειν.
 Ταῦτ' ὦ πολυτίμητ' ἀγορῆμοις ἡμῖν δίδου.

A T R. O Veneranda o Regina Dea,
 Reuerenda o Pax,
 Qua domina choros facis & nuptias,
 Accipe nostra haec sacra libamina.
 FA. Accipe pretiosissima per Iouem,
 Accipe, nec fac quod facere solent
 Dum moechantur feminae adulterae,
 Quae reclusis pavium foribus
 B Vix se ostendunt despicientes,
 Si quis ad ipsas studiose venit,
 Regrediuntur:
 Qui si abscesserit, iterum intervident:
 Tu nihil in nos fac Dea eimodi.
 T R. Quin potius te pandas totam,
 Prout addecei ingenuas, nobis
 Quos tuus annos iam torisit amor
 Tres atq; decem.
 C soluas bella ac resq; tumultus,
 Te Bellilium ut vocet omnis:
 Reprimas nostras suspiciones
 Nimis audaces, & quas invicem
 Agimus nugas, ac nos temperes
 Gracos renouans atq; reformans
 Bono amicitia succo, ut nostros
 Mitior animos venia immisceat:
 D Ut nostra bonis nunc fora abundant,
 Et sint foeta iugentibus allijs,
 Pomisq; & cucumeribus praecoquis,
 Et cunctis seruorum tunicis:
 Ut Baeotia deferat ad nos
 Anates, trochilos, asque palumbes,
 cumq; anseribus veniant sportula
 Anguillarum Copaidarum
 E Vbi dent turbas obsonantes
 Circum Morychus, Teleas, Glaucetes,
 Multiq; carillones alij,
 Deinde Melambius vltimus adfit,
 Venum anguillis qui lacrumet datis:
 Mox absus canat e Medea,
 Perij heu perij quando e manibus
 Mihi betarum elapsa sodalitas
 F Vnde id gaudere videntes:
 Hac diua nobis supplicantibus dato.

CH. Ω σεμνοτάτη] Sequitur Anapestici versus 42.
 vsq; ad ταῦτ' ὦ πολυτίμητ'. Nos versus versib. red-
 didimus, verba neque potuimus neque voluimus.
 Σχόλια. Παρακλίνασαι] ὠδρακλίναςται. Ομηρος ἀνα-
 κλίνας πυκινὸν νέφος.
 Bis. Εν τῆτοις ἢ χρεῖσταν γυναικείας ἀκολασίας περ-
 ρηφῶν παρατίρηται γὰρ ὁ ποιητὴς τὸς τ' γυναικῶν πρῶ-
 τος, ἔτα ἦθη καλῶς ἡμῖν χαρακτηρίζει, ἔτα ὁμοματων
 μονογάτιθισιν. αὐτὸν ἑαυτὰς ἐπὶ τ' ἀνδρῶν ὀραδὺς ἐπι-
 θυμῶσιν, ἀλλ' ὁμοως πλαστῆ, ἢ προσοποιητῆ τινι σωφρο-
 συῆς ἐπιθυμία φούσιν τοῦς παρερχομῆρας σικήπται, ὡς
 αὐτῶν τῶν ὄφιν ἐπὶ τ' ἀφ' ἑς φοβῆμῶν α. δ. ζ. τ' το ὄβην
 ὅτε τας θύρας, ἢ τας θυρίδας ἡμῖσιν ανοίχουσιν ὅπως
 τοῦς ἄλλους ὀραῖ μὴ ὀραῖ, εἰ μὴ ὡς ἐν παροῶ, ἔα-

ἡμάχως, ἢ ἰσὶ μῶν τῶν κεφαλῶν παρακλίναςται, καὶ
 νενικῆται ἐξείρουσι, τοτὲ δὲ καὶ εἰς τοῦσισω ἀνέλικου-
 σιν, ἵνα ἐν τοῖς αὐτὰς θεωμῆροις μίξω ἐπιθυμίαν ἐξ-
 γείρωσιν. ἐν τ' πρ' παρακλίνας, καὶ τῶν παρακλίνας, ἢ πα-
 ρα' ὀροθεῖσι μείωσιν τινὰ σημαίνει. Τῆς αὐλείας.]
 αὐλεία καθ' Ἡσυχιον, ἢ τ' αὐλῆς θύρα. Σεΐδας, ἀρσενι-
 κῶς, αὐλεις, ἢ δὴ τ' ὄδου πρῶτη θύρα τ' οἰκίας. παρα-
 κλίνας, ἢ, τετέστιν ἐπικλινας πλαιγίως, χέροντα χειρα-
 ραβλέπεται.
 CHR. Παρακλίνας] Ambiguum est: Nā & ac-
 cubare significat. Hic autem est παρακλίνας, δε eo
 sensu dixit Hom. ἀνακλίνας πυκινὸν νέφος. Notandū
 autē est τὸ ὠδρακλίνας notā esse cōparationis. Id proprie
 dicitur, Iuxta vel iusta potius, vnde Latina Parj
 Nnn